

«En la línia de Montaigne, examina racons de la consciència en què solem fer-nos trampes».

A. Pla Nualart

«Natural i transparent. Desmunta tòpics». Ll. Moix

«Fabulosa capacitat de saber ser». J. Galves

«El respecte em sembla compatible amb alguns apunts satírics. He evitat tant com he pogut el to transcendent i solemne i m'he acostat a la mort com a fet natural, quotidià, repetit. Però ple de matisos.

La meva mirada aspira a ser una personal reflexió sobre un fet íntim i alhora social, a vegades amb un punt d'humor, perquè la mort és, també, un fet vital».

Josep M. Espinàs

«Una claredat expositiva poc comuna en els savis. Traspassa idees i emocions». J. C. Girbés

«Un català lluminós, planer, sense greix ni adjectius». J. D. Bezsonoff

«Darrere de la seva senzillesa hi ha un depurador tenaç». F-M. Álvaro

«És el nostre envit especial a la quotidianitat». T. Sala

Aquestes són algunes de les frases que s'han dit sobre la prosa de l'Espinàs, que els seus lectors poden retrobar ara amb **La vella capitana**, un llibre d'emocions i lucidesa.

www.lacampanaeditorial.com

378

ESPINÀS LA VELLA CAPITANA

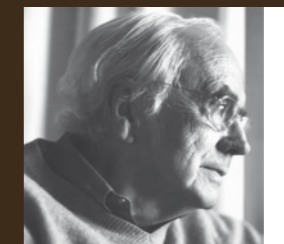
ESPINÀS

La vella capitana

Navegant per la Vida i la Mort

La Campana

© ojoXojo

JOSEP M. ESPINÀS

Barcelona, 1927.

Ha construït una obra literària de gran abast en diversos camps. Es va iniciar com a novel·lista, gènere en què va obtenir els premis Joanot Martorell i Sant Jordi. També va guanyar el Víctor Català per a llibres de contes. Més endavant va tornar a la ficció amb la novel·la *Vermell i passa* i el llibre de narracions *Un racó de paraigua*. Ha fet una singular aportació a la literatura de viatges amb nombrosos recorreguts a peu per diferents territoris de Catalunya, Castella, Andalusia, Galícia, el País Basc, el País Valencià i Mallorca, entre d'altres.

Entre els seus títols més destacats sobresurten tres llibres de contingut autobiogràfic: *El teu nom és Olga*, traduït a vuit llengües, *El nen de la plaça Ballot* i *Inventari de jubilacions*. S'hi han sumat *Temps afegit*, breu creació literària de moments diversos que pot ser considerada un autoretrat; *Relacions particulars*, un relat del tracte personal que ha tingut amb Cela, Pla, Delibes, Sagarra, Foix i Espriu; *El meu ofici*, una incisiva reflexió sobre la relació entre l'ofici d'escriure i la societat, *I la festa segueix* i *A ritme del Temps*, que continuen la línia literària autobiogràfica de *temps afegit*. A més d'aquests títols cal destacar *Entre els lectors i jo*, una mostra suggestivament comentada de les cartes que ha rebut, i *Una vida articulada*, una selecció dels textos que Espinàs ha publicat diàriament durant més de 35 anys a *l'Avui* i a *El Periòdic*. També s'han recollit en llibre-CD, amb gran èxit, *Les 26 cançons infantils*.

Josep M. Espinàs ha rebut el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i és membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.